

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ (Ιω. θ' 1-38) 29 Μαΐου 2022

«Ἐν οἴδα, ὅτι τυφλὸς ὁν ἄρτι βλέπω».

Ἐλαμψε στὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ ἡ παντοδυναμία Του. Θεράπευσε ἔναν ἐκ γενετῆς τυφλό, ἔναν ἀόμματο. Ἐλαμψε ὅμως καὶ ἡ ἀρετὴ τοῦ θεραπευμένου τυφλοῦ, ὁ ὁποῖος ὁμολόγησε μὲ νποδειγματικὸ τρόπο τὴν ἀλήθεια γιὰ τὴ θεραπεία του καὶ γιὰ τὸν Κύριο Ἰησοῦν, ὃσο Τὸν εἶχε γνωρίσει. Μὲ αὐτὴ τὴν ἀφορμὴ ἀς δοῦμε ποιὰ εἶναι τὰ γνωρίσματα τῆς ὁμολογίας τοῦ τυφλοῦ καὶ πῶς θὰ μπορέσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ ὁμολογοῦμε θεάρεστα τὴν πίστη μας.

Ἡ ὁμολογία τοῦ τυφλοῦ διακρίνεται πρῶτα-πρῶτα ἀπὸ ἀνδρεία. Ὁ τυφλὸς μὲ θάρρος ὁμολόγησε τί εἶχε συμβεῖ, χωρὶς νὰ φοβηθεῖ τοὺς Φαρισαίους καὶ χωρὶς νὰ ὑποκύψει στὶς πιέσεις τους. Οἱ Φαρισαῖοι μισοῦσαν τὸν Κύριο καὶ εἶχαν ἀπειλήσει ὅτι ὅποιος Τὸν ὁμολογοῦσε ὡς Μεσσία θὰ γινόταν ἀποσυνάγωγος. Ἡταν φοβερὴ τιμωρία νὰ γίνει κανεὶς ἀποσυνάγωγος. Θὰ λέγαμε σήμερα, δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πάει στὴν ἐκκλησία οὔτε νὰ συμμετάσχει στὰ ίερὰ Μυστήρια, θὰ τὸν κρατοῦσαν ὅλοι σὲ ἀπόσταση σὰν μιασμένο καὶ θὰ τοῦ ἔκλειναν τὴν πόρτα. Οἱ γονεῖς τοῦ πρώην τυφλοῦ φοβήθηκαν, δὲν ὁμολόγησαν· ὁ Ἰδιος ἀντίθετα ἔδειξε ἀξιοθαύμαστο θάρρος ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνακρίσεως ποὺ τοῦ ἔκαναν οἱ ἔχθροὶ τοῦ Κυρίου.

Ἐδειξε θάρρος, ὅχι ὅμως καὶ θράσος. Ἡ ὁμολογία του ξεχωρίζει καὶ γιὰ τὸ ἀνώτερο ἥθος της. Ἄν καὶ κατάλαβε τὴ δολιότητα τῶν Ιουδαίων, δὲν θύμωσε οὔτε τοὺς ἥλεγξε. Ἀπαντοῦσε σταθερά, μὲ εὐθύτητα καὶ ἡρεμία. Καὶ ὅταν τὸν χλεύασαν καὶ τὸν ἔδιωξαν, δὲν ἀνταπέδωσε.

Τέλος, ἡ ὁμολογία του εἶχε λογικὰ ἐπιχειρήματα. Ὁ συλλογισμός του εἶχε ὡς ἔξῆς: «Ο Θεὸς δὲν εἰσακούει τοὺς ἀμαρτωλούς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη ὁ Ἰησοῦς μοῦ ἔκανε θαῦμα πρωτοφανές, ποὺ μόνο μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ γίνει. Ἄρα ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ἀμαρτωλὸς ἀλλὰ ἀνθρωπὸς τοῦ Θεοῦ». Κρυστάλλινη λογική, στὴν ὁποίᾳ οἱ Φαρισαῖοι δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιτάξουν παρὰ μόνο ὕβρεις καὶ βία.

Ἄς ἔρθουμε ὅμως σὲ μᾶς. Πῶς ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας στὸν Κύριο; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ἀπλή. Ὁμολογοῦμε τὴν πίστη μας, μόνον ἐὰν τὴν ζοῦμε. Ὁ Κύριος σὲ ἄλλη περίπτωση εἶχε πεῖ «ὅποιος μὲ ὁμολογήσει εἶναι ἐνωμένος μαζί μου » δηλαδὴ ὁμολογεῖ κανεὶς τὸν Χριστὸ ὅχι μὲ τὴ δική του δύναμη ἀλλὰ μὲ τὴ βοήθεια τῆς θείας Χάριτος. Αντίστοιχα ὁ τυφλὸς ὁμολό-

γησε αύτὸ ποὺ ἔζησε, ἡ ὄμολογία του ἦταν κατάθεση τῆς ἐμπειρίας του. Εἶπε «Ἄν εῖναι ἀ-μαρτωλὸς ὁ Ἰησοῦς, δὲν τὸ ξέρω. Ἐνα πράγμα ξέρω, ὅτι ἡμουν τυφλὸς καὶ τώρα βλέπω».

Νὰ συνδεθοῦμε λοιπὸν στενὰ μὲ τὸν Κύριο. Νὰ Τὸν γνωρίσουμε ἀληθινά. Νὰ ἐπιδιώκουμε νὰ ἔνωνόμαστε μαζί Του. Νὰ γίνει ἡ θεία Κοινωνία τὸ κέντρο τῆς ζωῆς μας. Ὄταν γνωρί-σουμε τὸν Χριστό, τότε ἡ πίστη μας σ' Ἐκεῖνον θὰ γίνει τόσο δυνατὴ καὶ ἡ ἀγάπη μας τόσο φλογερή, ὥστε δὲν θὰ μποροῦμε νὰ μὴν Τὸν ὄμολογοῦμε. Δὲν θὰ ἀμφιταλαντευόμαστε προ-κειμένου νὰ Τὸν ὑπερασπισθοῦμε, ἀκόμη κι ἀν μᾶς ἀπειλοῦν μὲ θάνατο. Ἀφοῦ θὰ ποθοῦμε νὰ ζήσουν καὶ οἱ ἄλλοι τὴ χαρὰ τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, αὐθόρμητα θὰ τὴν ὄμολογοῦμε.

Οφείλουμε οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ζοῦμε τὸν Χριστὸ νὰ ἔχουμε τὸ θάρρος νὰ Τὸν ὄμολογοῦμε. Τὸ ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία μας, ἡ τόσο ἀποστατημένη, στὴν ὁποίᾳ ὑπάρχει τόση ἄγνοια καὶ τόση ἔχθρότητα ἐναντίον τῆς Πίστεως. Ὁποιος ἀντέξει νὰ ὄμολογήσει τὸν Χριστό, ὅποιος βαστάσει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, θὰ ὠφελήσει πολλὲς καλοπροαίρετες ψυχὲς ποὺ ζοῦν μέσα στὸ σκοτάδι. Αὔτὸς θὰ στηρίξει καὶ τοὺς ἀδύναμους πιστούς. Θὰ ὑποστεῖ ἵσως τὴν ἀπόρ-ριψη ὅσων ζοῦν καὶ ἀγαποῦν τὸ σκοτάδι. Άλλὰ ἂς μὴ φοβηθεῖ. Ὁ Κύριος θὰ τοῦ χαρίσει τὸν στέφανο τῆς Βασιλείας Του, Αὔτὸς ποὺ στεφανώνει ὅσους ὑποφέρουν γιὰ τὴν ἀγάπη Του.

[dkpdf-button]